

Oponentský posudek

na habilitační práci JUDr. Marcela Dolobáče, Ph.D. na téma „Hranice smluvnej slobody v pracovnom práve“

1. Aktuálnosť tématu

V posuzovanej habilitačnej práci je spracované jedno ze základných tématických oblastí pracovného práva, a to otázka smluvnej slobody, resp. otázka autonómie vôle. Jedná sa o jednu ze základných otázok nejen pracovného práva, ale súkromného práva obecně a je preto treba jí venovať hlbšiu pozornosť. Konstatuji preto, že spracované téma je tématickým aktuálnym, potrebným zejména z hľadiska vedy a teórie pracovného práva, ale má svoj význam i pre posudzovanie aplikacných otázok pracovného práva. Rozbor rozsahu autonómie vôle a smluvnej slobody, jejich omezení a nástroje omezení v rámci pracovného práva patrí k tým najdôležitejším otázkám teórie a vedy pracovného práva. Týmto otázkám bola již v teoretických prácach z oblasti pracovného práva venovaná pozornosť, avšak je treba poukázať na to, že ani v dřívějších prácach nebyly proužované všetky aspekty daného problému a posudzovaná práca prináša nové pohľady a nové poznatky. Hranice smluvnej volnosti v pracovnom práve, uzavřený počet smluvných typů, dispozitivnosť a kogentnosť pracovněprávních norem jsou oblasti, které jsou nejvíce zkoumané, avšak stále se zde objevují nové přístupy a odhalují se nové možnosti. Kladně hodnotím, že autor v rámci výkladu neopakuje to, co bylo již mnohokrát řečeno a neutíká k pseudoproblémům. Ke zkoumané problematice přistupuje vlastním způsobem. Základem výkladu je výrazný teoretickoprávní aspekt, který je obsažen především v právní a druhé kapitole práce. Z těchto důvodů je proto volbu tématu habilitační práce hodnotit velmi kladně.

2. Metody zpracování

Při zpracování tématu autor využíval zejména metodu kritické analýzy, což plně odpovídá potřebám zkoumaného tématu. Tato metoda však nebyla jediná, samozřejmě na základě získaných poznatků autor dospíval i k určitým zobecněním a vyvození závěrů. Samozřejmě využíval i všechny další metody vědecké práce. Poukazují i na využití metody komparační při posudzování obdobných úprav a názorů zejména ve vazbě na českou právní vědu obecně i právní vědu pracovného práva. Zvolené metody odpovídaly potřebám tématu a byly vhodně využívané tak, aby bylo dosaženo cílů, které si habilitant v úvodu práce vytknul.

3. Struktura práce

Práce je rozdělena do 3 základních kapitol, které jsou dále bohatě vnitřně strukturovány. Jednotlivé části na sebe logicky navazují a představují komplexní pohled na zkoumanou problematiku – zejména kapitola první a druhá. Třetí kapitola se z tohoto pohledu poněkud vymyká vzhledem k tomu, že se zde autor zabývá některými vybranými instituty smluvního pracovního práva a zkoumá je z obecných teoretických hledisek rozebraných v předchozích dvou kapitolách. Uvedené omezení nic neubírá na komplexnosti zpracování tématu, protože pomocí vybraných institutů autor dokladuje svoje teoretické závěry. V práci jsou dále zařazeny i další požadované součásti habilitační práce.

4. Věcný obsah habilitační práce

V první kapitole „Pracovní právo jako odvětví súkromného práva“ autor rozebírá základní charakteristiky pracovního práva jako relativně samostatného právního odvětví a jako součásti soukromého práva. Autor si sám vymezil hranice zkoumání postavení pracovního práva, protože jednoznačně vyloučil otázky související se zaměstnaností (veřejnoprávní část pracovního práva) i podrobnější rozbor otázek kolektivního pracovního práva a soustředit svou pozornost na smluvní individuální pracovní práva, které v obecnějších souvislostech můžeme považovat za součást soukromého práva. Z hlediska základního zaměření práce - hranice smluvní svobody v pracovním právu – je uvedené omezení na místě a je nutno ho respektovat a akceptovat. V této části práce kladně hodnotím především vymezení předmětu základních pracovněprávních vztahů – závislé práce. Autor dobře rozebírá a hodnotí jednotlivé znaky závislé práce a zamýšlí se nad jejich významem. V této souvislosti se zabývá i změnami právní úpravy, poukazuje na obdobnou úpravu i v českém pracovním právu. K tomuto problému je třeba podotknout – podle mého názoru, že všechny vymezené znaky závislé práce nemusejí být naplněny ve stejné intenzitě a přesto můžeme hovořit o závislé práci. Např. právo kontroly a uplatňování sankcí jednoznačně souvisí se znakem nadřízenosti a podřízenosti, avšak i tento znak řízení pracovního procesu zaměstnavatelem (nepominutelný znak) může mít různou intenzitu od pravidelného a stálého řízení a kontroly až po řízení a kontrolu např. přes výsledky práce. Kladně hodnotím i to, že autor věnovat pozornost i některým atypickým formám činnosti, které jsou na pomezí mezi pracovněprávním vztahem a případně podnikáním. Zde autor poukázal na některé zahraniční zkušenosti a úpravy. Bohužel je nutno konstatovat, že česká

právní úprava těmto otázkám příliš pozornosti nevěnuje, i když prostor pro aplikaci některých pracovněprávních institutů se zde jednoznačně objevuje.

Ve druhé kapitole „Autonómia vôle v pracovnom práve a jej limity“ se autor věcně soustředí na meritum zkoumané problematiky. Zabývá se základními východisky pro rozbor autonomie vůle a smluvní svobody, zkoumá přirozené hranice autonomie vůle v pracovním právu, důvody omezování smluvní svobody a zejména pak podrobným rozbohem zásahů do smluvní volnosti /autonomie vůle v individuálním pracovním právu. Věnuje pozornost jednotlivým stránkám autonomie vůle od svobody výběru právní úpravy, přes svobodu výběru smluvního partnera, výběru smluvních typů (výběru obsahu právního jednání). K této části jen podotýkám, že souhlasím s rozbohem autora, pokud jde o právní subjektivitu a vymezení její aktivní a pasivní složky, kladně hodnotím i rozpracování postavení statutárního zástupce ve vazbě na pracovněprávní vztah. Jedna rozšiřující připomínka – projevy smluvní svobody jsou patrné i v průběhu realizace pracovněprávního vztahu (pracovního poměru) – i řídicí oprávnění zaměstnavatele (jeho dispoziční pravomoc) je v základním směru omezena smluvními ujednáními v pracovní smlouvě a jen výjimečně může rámec pracovní smlouvy překročit. K úvaze a dalším diskusím je pochopitelně otevřena otázka uzavřeného počtu smluvních typů a otázka přípustnosti innominátních kontraktů v pracovněprávních vztazích.

Ve třetí kapitole „Vybrané inštitúty zmluvného pracovného práva“ se autor věnuje některým konkrétním institutům, které jsou výrazně poznamenány možnostmi smluvní svobody, a snaží se najít a zejména odůvodnit konkrétní pohledy a rozборы těchto institutů. Větší pozornost věnuje základnímu problému tohoto bádání, tedy vztahu občanského zákoníku a zákoníku práce. Jeho rozборы a závěry vycházejí z konkrétní slovenské právní úpravy, která se již v této době liší od úpravy české, nicméně jeho názory a rozборы jsou jasné, řádně odůvodněné a akceptovatelné. Dále věnuje pozornost pověření a zastoupení v pracovním právu, zajišťovacím prostředkům, uznání dluhu, úrokům z prodlení a započtení v pracovním právu. Podle mého názoru se jedná o základní a důležité instituty, v nichž se promítá smluvní svoboda, ale také její omezení daná zvláštní povahou pracovního práva, zejména působením jeho ochranné funkce.

V závěru autor shrnuje přehledným způsobem dílčí závěry, k nimž dospěl v jednotlivých kapitolách posuzované práce.

5. Prameny habilitační práce

Autor pracoval s reprezentačním souborem pramenů jak z oblasti pracovněprávní vědy a teorie domácí i zahraniční provenience, tak i s prameny z oblasti obecné teorie práva rovněž domácí i zahraniční. Práce s prameny je na vynikající úrovni jak po stránce obsahové, tak i po stránce formální.

Závěrem na základně výše uvedeného hodnocení konstatuji, že posuzovaná práce splňuje požadavky, které jsou kladeny na habilitační práce, a po úspěšně provedeném řízení doporučuji, aby JUDr. Marcelu Dolobáčovi, Ph.D. byl udělen vědeckopedagogický titul „docent pro obor pracovní právo a právo sociálního zabezpečení“.

V Brně dne 30. května 2018

prof. JUDr. Zdeňka Grégorová, CSc.

OPONENTSKÝ POSUDOK

HABILITAČNEJ PRÁCE

Posudzovaná práca : **Hranice zmluvnej slobody v pracovnom práve**
Autor: JUDr. Marcel Dolobáč, PhD.
Oponentka: doc. JUDr. Milena Barinková, CSc.
Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Právnická fakulta

Na základe menovania oponentkou habilitačnej práce JUDr. Marcela Dolobáča, PhD. dekanou Trnavskej univerzity, Právnickej fakulty v Trnave, doc. JUDr. Mgr. Andreou Olšovskou, PhD. predkladám tento oponentský posudok.

Téma práce predstavuje intelektuálnu výzvu, lebo v sebe spája vysoké nároky na tvorivosť a predstavivosť potrebnú k zvládnutiu teoretických koncepcií a na disciplínu potrebnú ku spracovaniu zvolenej matérie. Problematika zmluvnej slobody, ako to i autor sám vyslovuje, nie je novou témou, no obsahovo dosiaľ nie je jednoznačne vyčerpaná. Práve naopak, vedecké skúmanie a nachádzanie hraníc zmluvného pracovného práva je v ostatnom období, či už nástupom nových technológií alebo aj rekodifikačnými snahami, zvlášť žiaduce.

Vítam preto zámer autora podnietiť vedeckú diskusiu a prispieť k názorovým variáciám vo vzťahu k zmluvnej slobode a jej limitov v pracovnom práve. Predložená habilitačná práca rozhodne prispela k vedeckej spisbe a domnievam sa, že viaceré autorom prezentované názory, ktoré sú v mnohých ohľadoch inovatívne, rozčeria vedeckú a odbornú diskusiu.

Štruktúra práce a jej obsahová stránka

Práca je z obsahového hľadiska štruktúrovaná do troch nosných kapitol. V prvej sa myšlienky autora viažu na postavenie pracovného práva v systéme práva, pričom sa opiera o tri základné znaky identifikujúce právne odvetvie ako relatívne samostatnú stavebnú jednotku vnútroštátneho právneho systému, a to: i) usporiadanie právnych noriem do systému, ii) vlastný predmet právnej úpravy a iii) zvolený spôsob regulácie.

Táto časť práce má najmä teoretickoprávny charakter, kde autor na podklade širokého spektra názorov predstaviteľov teórie a vedy systematizuje pracovné právo ako samostatné odvetvie, analyzuje legálnu definíciu závislej práce, a napokon dôsledne anatomizuje metódy právnej regulácie pracovného práva.

Autorov výklad o kogentnosti, relatívnej kogentnosti a dispozitívnosti právnych noriem ako súčasti legislatívno-technických foriem a metód regulácie považujem za najprepracovanejšiu časť, ktorá prináša zaujímavé a informačne cenné poznatky a postrehy. Autor (s poukazom na konkrétne ustanovenia Zákonníka práce) zdôrazňuje, že v pracovnom práve ani na prvý pohľad jasne formulovaná hypotéza nemusí znamenať úplnú dispozitívnosť, rozhodujúca je povaha právnej normy. Relatívne kogentné normy viaže na mimoriadne široké pojmové ohraničenie „podmienok zamestnania“ a „pracovných podmienok“ s odkazom na § 1 ods. 6 Zákonníka

práce a vyjadruje názor, že tieto pojmy pokrývajú takmer všetky normy obsiahnuté v Zákonníku práce. Podľa názoru autora, rýdza dispozitívnosť sa v pracovnom práve vytráca.

Mnohé z načrtnutých myšlienok považujem za podnetné a do istej miery i odvážne, ale s racionom, ktoré im nechýba. Habilitant ich podoprel relevantnými vedeckými zdrojmi a sú výsledkom poctivého vedeckého skúmania metódami právnej logiky. Mám za to, že táto časť práce je vedecky najprínosnejšia a najkvalitnejšia.

Druhá kapitola analyzuje limity autonómie vôle v pracovnom práve. Autor pri klasifikácii limitov zmluvnej slobody (aj s ohľadom na doterajšiu právnu spisbu) pomerne originálne skúma samostatne a oddelene hranice zmluvnej slobody, dôvody jej obmedzenia a naostatok prejavy zmluvnej slobody, ktoré sú obmedzením dotknuté. Pozoruhodná je polemika udržateľnosti právneho zakotvenia zmluvných typov v pracovnom práve, pričom autor podrobne analyzoval klady a zápory viacerých názorových postojov. S viacerými jeho názormi plne súhlasím, napr. s navrhovaným riešením právnej úpravy detskej práce (bližšie k tomu in: Žuľová, J. a kol., Rekonceptualizácia predmetu regulácie pracovného práva, 2015, s. 112 a nasl.). Autor pri analýze zmluvných typov prezentuje názorové prúdy teórie pracovného práva na uzavretosť zmluvných typov a pomenúva ich pozitíva a negatíva. Ku každému z nich s vysokou odbornosťou pridáva vlastné hodnotenie, no v celkovom pohľade sa stráca konečná preferencia habilitanta, resp. zásadné odmietnutie niektorého. Navrhujem preto, aby v rámci obhajoby práce zaujal jednoznačné stanovisko a vyjadril vlastný návrh riešenia, prípadne názor, ku akému z názorových prúdov sa prikláňa (viď otázka v závere tohto posudku).

Žiada sa dodať, že druhá kapitola práce – na podklade predošlého teoretickoprávneho rozboru - už vo väčšej miere predkladá konkrétne aplikačné problémy, príkladmo disproporciu obmedzenia mladistvého zamestnanca pri uzatváraní zmluvy o budúcej pracovnej zmluve a dohode o zvyšovaní kvalifikácie (s. 74-77), rozporuplné priznávanie procesnej spôsobilosti zamestnávateľa – organizačnej zložke (s. 82) alebo výkon činnosti štatutárov obchodných spoločností v pracovnom pomere (s. 104-111 práce).

Východiskom pre spracovanie tretej kapitoly, pojednávajúcej o vybraných inštitútoch zmluvného pracovného práva, je analýza subsidiarity či v širšom slova zmysle vzájomnej súvzťažnosti Občianskeho zákonníka a Zákonníka práce. Autor pri jej rozbere neopomína historickú metódu. Pohľad do Zákonníka práce z roku 1965 spolu s analytickými metódami mu poskytli dostatočný vedecký základ pre kvalitné spracovanie problematiky dovoleného rozsahu aplikácie toho-ktorého občianskoprávneho inštitútu na pracovnoprávne vzťahy.

Teoreticky fundovane podal odpovede na konkrétne problémy v aplikačnej praxi a možno len oceniť, že výklad je doplnený širokým rozpätím príkladov rozhodovacej činnosti súdnych autorít Slovenskej republiky a Českej republiky.

Autor spracoval prácu za použitia metód právnej logiky, predovšetkým analytických metód (indukcia a dedukcia), komparatívnej metódy v spojitosti s historickou metódou. Úvahy a argumentácie habilitanta sú jasné a vecné. Nadväzujú na závery alebo hodnotenia iných autorov a pretavujú sa do viacerých návrhov de lege ferenda.

Je zrejmé a čitateľné, že habilitačná práca autora je vyústením jeho dlhoročnej publikačnej činnosti a záujmu o pracovné právo a javí sa ako vedecky výrazná a pre teóriu pracovného práva prínosná. V mnohých myšlienkach má inovatívny charakter, súčasne rešpektujúci základné tézy pracovného práva. Práca má aj praktický rozmer, keď sa kritickým, ale argumentačným spôsobom (nie však výlučne negatívnym) vysporiadala aj s judikatúrou všeobecných súdov a viacerými problémami v aplikačnej a realizačnej praxi.

Prezentované zámery práce sa podarilo autorovi naplniť. Hodnotené dielo je dôkazom jeho vedeckej vyzretosti a považujem ho za prínos pre ďalší rozvoj odboru pracovného práva.

Po formálnej stránke práca spĺňa všetky kritériá kladené na tento druh vedeckej záverečnej práce.

Otázky navrhované do rozpravy:

1. V práci vyslovujete, že „*podmienky zamestnania a pracovné podmienky pokrývajú všetky normy obsiahnuté v Zákonníku práce*“ (s. 53 práce). Ozrejmite bližšie uvedené. Ako sa prejavujú následky tohto tvrdenia?
2. Vyjadrite svoj názor k uzavretosti zmluvných typov v pracovnom práve a ku prípadnej zmene do budúcnosti. Sú vhodné inšpirácie zahraničnými právnymi úpravami?
3. Hodnotíte pracovnoprávnu úpravu žiakov stredných odborných škôl a odborných učilíšť ako súladnú s nastavením a zavádzaním duálneho vzdelávania žiakov?

Záverečné hodnotenie

Vychádzajúc z vyššie uvedených konštatovaní **odporúčam** predmetnú habilitačnú prácu prijať k obhajobe. Habilitačná práca spĺňa požiadavky kladené na tento druh kvalifikačných prác. Autor v nej preukázal schopnosť pracovať komplexne a tvorivo, východiskové poznatky rozvíjať o vlastnú pridanú hodnotu, vyúsťujúcu ku prezentácii návrhov legislatívnych riešení.

Odporúčam, aby po úspešnej obhajoby bol JUDr. Marcelovi Dolobáčovi, PhD. udelený vedecko-pedagogický titul „**docent**“.

V Košiciach dňa 1. júna 2018

doc. JUDr. Milena Barinková, CSc.

POSUDOK OPONENTA HABILITAČNEJ PRÁCE

Názov habilitačnej práce: **Hranice zmluvnej slobody v pracovnom práve**

Autor: **JUDr. Marcel Dolobáč, PhD.**

Oponent: doc. JUDr. Mgr. Andrea Olšovská, PhD., Trnavská univerzita v Trnave, Právnická fakulta, Katedra pracovného práva a práva sociálneho zabezpečenia

Problematika zmluvnej slobody v pracovnom práve je témou, ktorá je vo vedeckých kruhoch pomerne často diskutovaná. Diskutujú sa jej obsahové limity vo vzájomnom vzťahu zamestnávateľa a zamestnanca, identifikujú sa hraničné oblasti s občianskym právom či obchodným právom. Pokus prispieť do možno už dve desaťročia trvajúcej polemiky novou koncepciou tak možno na prvý pohľad hodnotiť skepticky. Po prečítaní posudzovanej habilitačnej práce je však zrejmé, že téma zmluvnej slobody rozhodne nie je vyčerpaná, autor však prináša nové myšlienky a vedecké interpretácie.

Cieľ habilitačnej práce je stanovený pomerne všeobecne, autor svoj zámer prezentuje ako snahu *„podnieť diskusiu ukotvenia pracovného práva v systéme súkromnoprávných odvetví a prispieť k názorovým variáciám vo vzťahu k zmluvnej slobode a jej limitom v pracovnom práve“*. Takto vymedzený cieľ práce (či zámer autora) integruje viaceré výzvy a problémové aspekty, ktoré autor postupne analyzuje v jednotlivých kapitolách, v ktorých si implicitne stanovuje osobitné čiastkové ciele (napr. identifikácia donucovacej povahy normy prostredníctvom výkladových pravidiel - s. 43, posúdenie možnosti výberu pracovnoprávnej regulácie – s. 95).

Práca je rozdelená do troch základných kapitol. V prvej kapitole autor zdôvodňuje existenciu pracovného práva ako právneho odvetvia prostredníctvom troch definičných prvkov: vnútornej systematizácie pracovného práva, predmetu pracovného práva a metódy právnej regulácie. Práca má v tejto časti výrazný teoreticko-právny charakter. Výklad spojený so systematizáciou pracovného práva sumarizuje doteraz publikované názory na vnútornú klasifikáciu pracovného práva ako právneho odvetvia, analýza predmetu pracovného práva poskytuje širší pohľad na definičné znaky uvedené v zákone, pričom akcent je zameraný na subordináciu vzťah, ktorý autor spolu s osobným výkonom práce považuje za esenciálny znak legálnej definície závislej práce. Je pozitívne, že autor sa nevyhýba prezentácii vlastných názorov. Zvlášť dôsledne je spracovaný výklad metód právnej regulácie pracovného práva.

Autor uznávanými výkladovými pravidlami identifikuje z pohľadu teórie práva normy Zákonníka práce, ktoré sú kogentnej povahy, relatívne kogentnej povahy alebo dispozitívnej povahy, a v tejto súvislosti podrobuje kritike všeobecné vnímanie dispozitívnosti Zákonníka práce. Oceňujem teoretický prístup autora k téme dispozitívnosti právnych noriem v pracovnom práve (ktorá má inak zásadný aplikačný dopad).

V druhej kapitole sa autor zameriava na zmluvnú slobodu v pracovnom práve a jej limity. Aj v tomto smere nechýba teoreticko-právny vklad, príkladom možno spomenúť autorov výklad k obsahu pojmov autonómia vôle a zmluvná sloboda v pracovnom práve. Autor v rámci tejto časti prináša pomerne nové postrehy, pomenúva prirodzené mantinely autonómie vôle v pracovnom práve (koherencia právneho poriadku a autonómie vôle a koherencia autonómia vôle viacerých subjektov), vymenúva dôvody obmedzenia zmluvnej slobody alebo predstavuje termín „nepravý kvóta systém“ zamestnávania osôb so zdravotným postihnutím (v súvislosti s obmedzením výberu zmluvného partnera).

Pomerne rozsiahla časť práce je adresovaná polemike nad možnosťou slobody voľby pracovnoprávnej regulácie i v prípadoch výkonu samostatnej, nezávislej práce. Ide o aktuálnu otázku s praktickým dopadom a v tomto smere autorovej pozornosti neunikla ani najnovšia judikatúra týkajúca sa výkonu funkcie štatutárneho orgánu, člena štatutárneho orgánu v pracovnom pomere. Na druhej strane rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky si zasluhovalo predsa len širšiu pozornosť, čo však autor môže kompenzovať v rámci obhajoby práce.

Napokon tretia kapitola sa zameriava na teoretické východiská uplatňovania občianskoprávnych inštitútov v pracovnom práve. Zo záverov (nielen) tejto stati je zrejmé, že i keď je zmluvná sloboda v pracovnom práve podstatne oklieštená, väzby pracovného práva a občianskeho práva nemožno pretrhnúť. Práca v tejto kapitole prechádza aj do praktickej roviny a poskytuje odpovede na vyvstávajúce otázky aplikačnej praxe, v niektorých prípadoch aj kontra rozhodovacej činnosti všeobecných súdov Slovenskej republiky. Vždy však s príslušným teoretickým odôvodnením prijatých záverov.

Už z povahy riešenej problematiky je evidentné, že spracovanie všetkých troch kapitol bolo náročné. Autor vo všetkých kapitolách polemizuje s početnými názormi odborníkov dostupnej pracovnoprávnej literatúry, pritom sám poskytuje vlastný postoj k riešenému problému. Autor sa argumentačne vysporadúva aj so závermi súdnych rozhodnutí v pracovnoprávnych veciach, v ktorých sú aplikované občianskoprávne inštitúty (najmä v tretej kapitole).

Autor nastoľuje zaujímavé teoreticko-právne otázky a poskytuje na ne podnetné odpovede. Vyjadrujem presvedčenie, že práca autora podnieti širšiu vedeckú diskusiu a prispeje k vedeckému skúmaniu zmluvnej slobody v pracovnom práve.

Pri spracovávaní problematiky boli použité vhodné vedecké metódy. Zvolený prístup je logický a systémový, postavený na jednotnej vnútornej štruktúre, čo v spojení s obsahom jednotlivých kapitol celkovo posilňuje informačnú hodnotu diela a dodáva mu prehľadnosť. Vysokú vedeckú úroveň predloženej publikácie podčiarkuje autorova orientácia skúmanej oblasti s citom pre vystihnutie nosných a problémových otázok, rovnako tak dostatočný počet citačných zdrojov domácej a zahraničnej literatúry.

Otázky

Vzhľadom na tému habilitačnej práce by som si pri obhajobe práce dovolila požiadať autora, aby zodpovedal na otázky:

1. Vychádzajúc z prezentovaných záverov v tretej kapitole práce vo vzťahu k subsidiarite Občianskeho zákonníka a vybraných inštitútov občianskeho práva, aké legislatívne úpravy navrhujete?
2. Ako by malo reagovať (nielen zmluvné) pracovné právo na nové výzvy zdieľanej ekonomiky?

Záver

Na základe vyššie uvedených skutočností konštatujem, že predložená práca spĺňa kritériá vyžadované pre habilitačné práce, odporúčam prácu na obhajobu a navrhujem, aby bol JUDr. Marcelovi Dolobáčovi, PhD. udelený po úspešnej obhajobe vedecko-pedagogický titul "docent" v odbore pracovné právo.

Trnava 1.6.2018

doc. JUDr. Mgr. Andrea Olšovská, PhD.